

וטהור שנפלו על ראשו כולי - And a Toh'hoir on whose head fell, etc.

Overview

One of the דבר י"ח is that if three מים שאובים of לוגין fell on a טהור, he becomes טמא and is נפלו עליו only if טמא he is טהור by a תוספות explains why. פוסל תרומה. Our טמא like a טמא בא ראשו ורובו במים שאובים if not.

תוספות asks:

ואם תאמר מאי שנא דבטהור לא גזרו כי אם בנפל ולא גזרו נמי בביאה כמו בטבול יום¹ -
And if you will say; why is there this difference, that by a טהור, they did not decree unless the מים שאובים טומאה טמא, but they were not גזור if he entered into מים שאובים as they were גזור by a טבול יום?

תוספות answers:

ונראה לרבינו יצחק דבטהור לא רצו לגזור יותר אלא דוקא בנפילה -
And it is the view of the ר"י that by a טהור they did not want to be גזור more and include הבא, rather they only wanted to be גזור by נפילה -
כמו שרגילים להפיל עליהם מים שאובים אחר שטבלו במים סרוחים² -
As they were accustomed to pour on them מים שאובים after they were טבול in foul water -

כדאמר בסמוך³ והיו נותנים עליהם ג' לוגים מים שאובים [ועיין עוד תוס' גיטין טז,א דיבור המתחיל הבא]:

As the גמרא shortly states, 'and they would pour upon them three of לוגין מים שאובים'.

Summary

The גזירה by a טהור was kept to the initial cause of the גזירה by a טבול.

Thinking it over

Does a טמא become טמא if ג' לוגין fell on him, or only if בא ראשו ורובו במים שאובים?

¹ The גמרא states on יד,א that the reason they were גזור on a טהור שנפלו וכו' is because if not for this גזירה, the גזירה of a טבול would also fail. It should therefore follow that the גזירה on a טהור, should be like the גזירה on a טבול, and include בא ראשו ורובו במים שאובים.

² The main גזירה by a טבול was because of לוגין ג' נותנים עליהם, therefore by a טהור, they kept the גזירה to the minimum.

³ יד,א. In our text the words ג' לוגין do not appear.